

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ κυρία Α. Ε. Φεράλλη προσήνεγκεν ἀνά δραχ. 2,500 εἰς τὸν Πειραιεὶ Ζάνειον ὀφθαλμοτροφεῖον, εἰς τὸ νοσοκομεῖον Πειραιῶν, γυμνασιεῖον τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ εἰς τὸν Ἀθηναῖον πτωχοκομειον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου Βόρωνος ἐπιτροπὴ εἰσέπραξεν ἐσχάτως παρὰ διαφόρων ἑνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεὶ τραπεζιτῶν καὶ ἐμπορῶν περὶ τὰς 2,000 δραχμάς.

Οἱ στρατιῶται τοῦ ὑπο τῆν διρίκην τοῦ κ. Κουμουνοῦρου περὶ τοῦ τάγματός συνεισέφερον δραχ. 700 ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐρημωθείσης Χίου.

Ὁ πρό μικροῦ ἀποβιώσας, ὑποστράτηγος Α. Σπηλιωτόπουλος ἀφῆκε διὰ διαθήκης του ἀνά 2 μετοχὰς τῶν 28 ἐκατομμυρίων εἰς τρεῖς τῶν ἑνταῦθα ναύων, 16 ὁμίας μετοχὰς εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, καὶ εἰς τὸν Ἑρμούθρον Σταυρὸν διάφορα χρυσὰ ἀντικείμενα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τὸ σχέδιον τῆς διορύξεως ὑπογείου σήραγκος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εὐρίσκει ὁσμήμεραι πλείονα ὑποστήριξιν. Ἐν γενικῇ συνελυθεί τῆς ἀγγλικῆς Ἐταιρίας τῶν νοτιοανατολικῶν σιδηροδρόμων ὁ σίρ Ε. Walkin παρέδωκεν ἐνδιαφερόσας πληροφορίες περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Μέρη τοῦδε ἡ Ἐταιρία ὥρμηξεν ὁδο φράτα, εἰς τὸν βυθὸν δὲ τοῦ πρώτου ἔσκαψε διὰ μηχανῶν ὀριζοντιαν ὑπόνομον 800 — 900 μέτρων, ἔχουσιν διάμετρον ἐπὶ πόδων. Ὁ εἰς τὴν διάτρησιν διαπληνθεὶς χρόνος ὑπέρβεν 67 μέτρα καὶ ἔδομαδά· ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ληθῇ ὡς μέτρον τῆς μεγίστης ταχύτητος, ἥτις εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ὁλῆς ἐπιχειρήσεως, τότε ἡ διάτρησις θὰ προχωρῇ ἀνά 2 μίλια κατ' ἔτος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁλὴ ἀπόστασις εἶνε 20 μίλιων, αἱ δ' ἐργασίαι θὰ γίνωνται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἡ διάρρηξις ὑπογείου σήραγγος ἐπὶ πόδων διαμέτρου θὰ ἀπαιτήσῃ πενταετίαν ὁλὴν. Τὸ δεύτερον φράσιν ὠρύχθη εἰς βάθος 155 πόδων, ἡ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὀριζοντιαν ὑπόνομος προεξετάθη εἰς μήκος 106 πόδων, πανταχοῦ δὲ ἀπηνήκοντο ἔδαφος ἔρπον καὶ ἀργιλλίδες, καὶ οὐδαμοῦ ὕδωρ.

Καὶ ἐκ τῶν γαλλικῶν δὲ μερῶν ὠρύχθησαν ὡσαύτως δύο φράτα, τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἑνταῦθα ἐπετεύχθησαν ἀποτελέσματα· συνεφωνήθη δὲ νὰ σκαφθῇ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὑπόνομος 7 πόδων διαμέτρου εἰς μήκος ἐνὸς μιλίου. Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει συντελεσθῇ βεβαίως εἰς ἕξ μῆνας· ἐὰν δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος δὲν ἀπαντηθῶσιν ἀπρόσποτοι δυσκολαί, θὰ γείνη ἀπόρριψις πρὸς ἀποπεράτωσιν ὁλοῦ τοῦ ἔργου. Θὰ χρειασθῇ δὲ νὰ διορυχθῇ ἐξ ἑκατέρου μέρους διάστημα ἐννέα μιλίων, ἡ δὲ συνάντησις θὰ γείνη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης, καὶ τότε θὰ ληφθῇ φροντίς περὶ εὐρύσεως τῆς ὑπόνομου ὅσα ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὑπόγειον συγκοινωνίαν.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ μεγάλη αὕτη ἐπιχειρήσις φαίνεται εὐδοκίμη, ἀλλ' ὅπως τὸ ἔργον εἰσέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀριστικῆς ἐκτελέσεως, θὰ χρειασθῇ πενταετία ὁλὴ προκαταρκτικῆς ἐργασίας. Ἐν τέλει δὲ δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τινι γνώμῳ τοῦ μηχανικοῦ Beau de Rochas περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ὑποβρυχίου συγκοινωνίας διὰ τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης· ὁ μηχανικὸς οὗτος προτείνει οὐχὶ τὴν διόρυξιν σήραγγος, ἀλλὰ τὴν κατάθεσιν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης σιδηρῶν σωλῶντος ὑποβρυχίου.

Οἱ «Κίτροι» τοῦ Λονδίνου ἔλαβον παρὰ τινος ἀνταποκριτοῦ, διαμεινοντος παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ὀγοβαίου ποταμοῦ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ, τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τῆς πορείας τοῦ Στάνλεϋ καὶ τῆς προόδου τοῦ ἐμπορίου ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ.

Ὁ κ. Στάνλεϋ ἐξήκολουθεῖ μὲν τὴν αὐτὴν πορείαν πρὸς τὰ ἐνδότερα, ἀπαντᾷ ὅμως πλείστα ὅσα προσκόμματα, καθόσον εἶνε ἡναγκαζόμενος νὰ τάμῃ ὁδὸν ἀνὰ μέσον ὑψηλῶν ὄρεων. Ὅθεν βιάζειν λίαν βραδέως καὶ διαπληνθεῖ. Ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Νιόμης παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ μέγαν ἀριθμὸν ἐθελοντῶν, οὓς εὗρε παρὰ τὴν ὄχθην ἐν Καθένδα

καὶ ἐν τῇ στομίᾳ τοῦ Κογγῶ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐβράδυναν νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν, ἅτε μὴ ὄντες εὐχαριστημένοι.

Πλείστοι τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν ἀπέθανον ὡς ἐκ τούτου ἡναγκαζέθη νὰ προμηθευθῇ δούλους, ὅπερ ἡδυνήθη νὰ πράξῃ ἐν εὐτελεστάτῃ τιμῇ. Ἐδέσμευσε δὲ νὰ τοὺς ἐξαναγκάσῃ εἰς ἐργασίαν πρὸς διανοεῖν ὁδοῦ, τάσων αὐτοὺς καθ' ὁμίλους ἀπὸ 6 μέχρι 12 ἀνδρῶν.

Ὁ κόμης de Brazza, ἄλλος περιηγητὴς, ὅστις πολλὰς κατέβαλε προσπάθειας, ὅπως καταστήσῃ τὸν τόπον τούτον προσιτὸν μεταξὺ τοῦ Ὀγοβαίου καὶ Κογγῶ, ἠγόρασεν εὐθηνότατα μεγίστην ἑκτασίαν γαιῶν ἐγγύς τῶν πηγῶν τοῦ πρώτου τῶν ποταμῶν τούτων, ἐνθα ἔδρασε σταθμὸν καὶ ἀφῆκεν ἕνα ἐκ τῶν λευκῶν συνοδῶν του. Ἠγόρασε πρὸς τοιοῦτος χωρία ὁλόκληρα καὶ ἡλευθέρωσε πολλοὺς δούλους, εἰς οὓς ἐχρηγήσας μισθὸν τινα κατὰ μῆνα ὅπως καλλιεργῶσι τὰς φρεσίας.

Ὁ κ. de Brazza θεωρεῖται ὡς ἀπόστολος τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ. Πλήθιν δούλων ἤρχοντο πρὸς ἀναγίτησιν αὐτοῦ ἐκλιπαροῦσιν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν, τὸ δὲ ταξιδίον του φαίνεται κατενεγκὸν βαρὺ κτύπημα κατὰ τῆς δουλείας ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ. Εἶνε πιθανόν ὅτι ἅπασα ἡ χώρα ἀνοιγήσεται εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἐντὸς βραχυτάτου.

Τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ κόμμοις ἐδιπλασιάσθη ἐντὸς 2 ἐτῶν, περισσότεραι δὲ ἐργασίαι γίνονται ἐπὶ τοῦ Ὀγοβαίου ἐντὸς μηνὸς ἢ ἐπὶ τοῦ Γαδώνος ἐν διαστήματι ἔτους. Πράκτωρι τῆς ἐπληρώσεως τὸ παρελθὸν ἔτος 1320 λίρας στερλίας διὰ δικαιώματα εἰσγωγῆς, ἡ δὲ γαλλικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ συστήσῃ ἐν τῷ Ὀγοβαίῳ σταθμὸν πάντῃ ἀνεξάρτητον τοῦ Γαδώνος.

Τῇ 27 Ἰουνίου ἀπέβισεν ἐν Παρισίοις ὁ Paul de Saint-Victor, ἐπιφανὴς συγγραφεὺς καὶ διενότατος κριτικὸς, διακριθεὶς διὰ τὰς καλλιτεχνικὰς μελέτας του καὶ τὰ περὶ δραματικῶν ἔργων ἄρθρα του, ἅτινα ἰδημοσίευσεν ὡς συνεργάτης ἐν τῇ ἡμερησίᾳ «Presse» καὶ τελευταῖον ἐν τῷ «Moniteur Universel». Πλὴν τούτων ὅμως ὁ Saint-Victor ἰδημοσίευσεν καὶ πολλοὺς φιλολογικὸς τόμους, καὶ τελευταῖον σπουδαῖον σύγγραμμα περὶ τραγωδίας καὶ κωμῶδας, Les deux Masques. ἐπιγραφόμενον, περὶ οὗ ἐγένετο ἐγκαίρως λόγος ἐν τῇ «Ἑστῇ». Τοῦ τελευταίου αὐτοῦ συγγράμματος ἐκ τριῶν τόμων συγχεῖται ἰδημοσιεύθη μόνον ὁ πρῶτος τόμος ἀπεφωμένως ἅπας εἰς βαθείαν περὶ Αἰσχύλου μελέτην. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τόμων, ὁ μὲν δεύτερος περιέχων μελέτην περὶ Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, Ἀριστοφάνους καὶ Ἰνδικοῦ θεάτρου· εἰρρίσκειται ὑπὸ τὰς πιεσῆρας, ὁ δὲ τρίτος περὶ Σαίξπηρ, Μολιέρου, Κορνήλιου, Ρακίνα καὶ Beaumarchais εὐρὴν εὐτύχως ἔτοιμος ἐν χειρογράφῳ. «Ὅλα τὰ συγγράμματα του, ἰδίως τὸ τελευταῖον καὶ τὰ Femmes de Goethe, Barbares et bandits καὶ Hommes et Dieux εἶχον ἀρίστους ὑποδοχὰς παρὰ τοῦ φιλολογικοῦ κόσμου ἐκτιμηθέντα διὰ τὸ ὕψος τῶν ἐνοσιῶν καὶ τὴν ἀρχαίαν γλαφυρότητα τοῦ ὕψους, διότι ὁ Paul de Saint-Victor εἶχε διατηρήσει μὲν τὸ πῦρ τῆς ῥωμαντικῆς περιόδου, ἀλλ' ἡμετέριζε τοῦτο διὰ τῆς τρυφερᾶς πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἀγάπης, μελετῶν ἀδιακόπως τὸν Αἰσχύλον, τὸν Ὀμηρον καὶ τὸν Βιργίλιον. Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχαιοπερὶ τοῦ συγγραφέως ἦτο ἐτοίμη ν' ἀνοίξῃ αὐτῷ τὰς πόλεις τῆς, ἀλλ' ὁ θάνατος προῶνως ἐπελθὼν παρεκώλυσε τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ προσφιλεστάτου ὁνείρου του. Οὐχ ἥτιον ἡ σύγγραφος γαλλικῆς φιλολογίας καὶ θανάτου τὸν Saint-Victor κατέταξε μεταξὺ τῶν ἀθανάτων τῆς.

Ἐν Βερολίῳ ἀπέβισεν ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς 'Ρουδόλφος 'Ερμαν Λότες, εἰς τῶν ἱππευστάτων συγχρόνων φιλοσόφων, διατελέσας πρῶτον καθηγητὴς ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γοτίγγης.

Ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας «Comptes Rendus des seances de l'academie des sciences» γράφει ἡ «Κλειῶ», ἰδημοσιεύθησαν δύο σπουδαῖα διατριβὰ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Σ. Α. Οἰκονομίδου, «Action de l'ammoniaque sur le chlorure d'isobutylene» καὶ «Action du perchlore de phosphore sur l'aldehyde isobutylique». Ὁ κ. Οἰκονομίδης μετὰ τριετὴ ἐν Ἀθήναις καὶ τετραετὴ ἐν Γρᾶτς, Λειψία καὶ Εἰδελβέργῃ σπουδὴν τῆς χημικῆς, ἀσχολεῖται ἐν τῷ ἐν Παρισίοις χυμείῳ τῆς ἱατρι-

κῆς σχολῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διασήμου καθηγητοῦ καὶ προέδρου τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν Βουρξ, ἐπιλαμβάνεται δὲ τῆς ἐκτελέσεως πειραμάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν ὀργανικὴν καὶ τὴν φαρμακευτικὴν χυμικὴν, ὧν τὰ ἀποτελέσματα νὰ χρησιμεύσωσιν ὅλη πρὸς συγγραφὴν διατριβῆς ἐπὶ ὀφθησεία.

— Ἡ σύντομος ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων μέχρι τῆς σήμερον τοῦ ἡμετέρου κ. Α. Γενναδίου, εἶνε διαδεδομένη σήμερον καὶ διδάσκεται ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἀυστραλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, ἐνθα καὶ μετετυπώθη ἐσάτως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν. Τὸ βιβλίον εἶνε ὀγκωδέστατον, ὁ χάρτης παχύτατος, τὰ δὲ γράμματα τρισμείιστα καὶ ἐξέρχονται ὡς ἀνάγλυρα, ὥστε ὁ τυφλὸς διὰ τοῦ δακτύλου δύναται νὰ διακρίνῃ ἕκαστον αὐτῶν. Οὕτω καὶ οἱ τυφλοὶ σήμερον θὰ μελετῶσι καὶ θὰ γνωρίζωσι τὴν νέαν ἱστορίαν μας καὶ τὰ κατωρθώματα τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ τοῦτο χάρις τῷ κ. Α. Γενναδίῳ.

— Ἐκ Παλαιστίνης ἀναγγέλλονται εἰς τὸν «Χρόνον» σπουδαίον ἀνακαλύψει. Πρώτῃ τούτων εἶνε ἐπιγραφὴ παρὰ τῷ βεῖθρῳ τοῦ Σιλωὰμ, ἀναγομένη εἰς τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέως Σολομῶντος. Ὁ λοχαγὸς Κόνδερς, ἐγγύτατα τοῦ τόπου, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Σωτὴρ, καὶ ὅστις ἕως τῆς σήμερον καλεῖται «ὁ τόπος τῆς λιθοβολήσεως», εὗρεν ἱουδαϊκὸν τάφον ἐν πέτρᾳ λελατομημένον ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἡρώδου· εἶνε δὲ οὗτος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ ἐν τῇ Γραφῇ καλούμενον «νέον μνημεῖον ἐν τῷ κήπῳ». Ὁ ἱερεὺς Βαρδοβλέυ ἀνεκάλυψε τὸν πραγματικὸν στόμιον τοῦ φρέατος τοῦ Ἰακώβ, πᾶνυ βεβλαμμένον διὰ τὴν τριδὴν τῶν σχοινίων· ἔστατο δὲ ἐπὶ τούτου χριστιανικὸς ναὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας ἢ τρίτης ἐκατονταετηρίδος. Ὁ ἐπὶ τοῦ φρέατος λίθος εἶνε, κατὰ τὸν ἄγγλον κληρικόν, ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ ἐκαθέσθη ὁ Ἰησοῦς καὶ διελέχθη πρὸς τὴν Σαμαρείτιδα.

— Ἐν Κένε, ἐπαρχίᾳ τῆς ἄνω Αἰγύπτου, εὐρέθησαν 30 τάφοι, ὧν ἕκαστος περιέχει μίαν μούμιαν. Ἀνεκαλύφθη ὡσαύτως μέγας ἀριθμὸς ἀγάλματων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι ἡ ἐποχὴ, εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ εὐρήματα ταῦτα.

— Κοινοτάτῃ πλέον κατήντησεν ἡ χρῆσις τοῦ τηλεφῶνου ἐν Ἀμερικῇ, τεκμηρίον δὲ ἡ ἀκόλουθος περιέργος ἀγγελία, ἣν δημοσιεύει ἡ Τηλεφωνία ἢ ἑταιρεία.

«Εἰδοποιήσεις εἰς τοὺς συνδρομητάς.

Ἡ πηρέτης ἐν στολῇ ἔσται εἰς τὴν θύραν σας τρία λεπτά μετὰ τὴν πρόσκλησίν σας, ὅπως διανεμῇ πᾶσαν παραγγελίαν, προσκλήσεις καὶ ἐγκυκλίους, μεταφέρει μικρὰ δέματα κτλ., ὅπως συνοδεύτῃ κυρίαν τινὰ ἢ παιδίαν εἰς οἶον· ὅποτε μέρος, ἢ ὅπως ἐπαναγῇ ὁπίσω αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς δύνανται νὰ ζητήσῃ τὰ τέκνα σας ἐκ τῆς Σχολῆς ἐν καιρῷ καταγίγδος, νὰ μεταφέρῃ ὁμπρὸς κατὰ κτλ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἢ ἄλλαν, ὅποταν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη, νὰ ζητήσῃ ἱατρὸν, τροφὸν, φάρμακα, φίλον, ἄμαζαν κτλ. καθ' ὅσον οἱ αὐτοὶ ὁρῶσι».

— Ἀνεφέραντες ἄλλοτε ὅτι περὶ τοῦ πλοίου «Jeannette», ὅπερ ἐξηγερύθη ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ «Κήρυκος» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπως ἐπιχειρήσῃ ἐκδρομὴν εἰς τὸν Βόρειον πόλον, οὐδεμία ἐλπίς ἔειπεν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1880. Ἐνεκα τῆς προεβούσης ἀνησυχίας ἡ κυβερνήτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπεφάσισε νὰ ἐξαποστείλῃ ἄλλα πλοῖα πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον τῶν πλοίων τούτων, ὁ «Rodgers», κυβερνόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποπλοῦάρχου Greeley, ἀπέπλευσεν ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου μεταβαίνον εἰς τὸν ὅμιον τῆς Λαϊδης Φραγκλίνου, (80°), 40 βορείου πλάτους), ἐνθα θέλει ἱδρῆσαι κατοπευτικὸν σταθμόν, ὅπως διευθυνθῇ ἀπολύτως πρὸς τὸν πόλον. Ἐλκόμεθα δὲ θέλουσιν ἐκπεμφθῇ εἰς τὸ ἀρκτικὸν τοῦ Ἰωσήφ Ἑρρίκου, ὅπερ εἶνε μία τῶν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Βαφίνου ἄγρων ὁδῶν. Παρὰ τὸν κόλπον τοῦτον κεῖται ὅρος 500 περίπου μέτρων ἔχον ὕψος. Ἄν δὲ τὸ βέμμα ὥσῃσεν τὴν «Jeannette» πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, ὅ δὲ δυνηθῶσιν ὥσως νὰ τὴν διακρίνωσιν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους.

Μετ' οὐ πολὺ θ' ἀποπλεύσῃ καὶ ἡ κορβέτα Alliance πρὸς τὴν Σπιτζβέργην, διότι ἀπάρχουσιν ὀνόνοισι μὴ ἀπωλεσθῇ ἡ «Jeannette» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἐσχάτως διήλθεν ὁ Νόρδενσχιολδ.

Μέχρι τοῦδε πιστεύεται· μάλλον ὅτι ἡ «Jeannette» ἀπεκλείσθη ὑπὸ τῶν πάγων πρὸς τὴν νῆστον τοῦ Βράγγελ ἢ τὴν νῆστον τοῦ «Κήρυκος».

Περαιτωθέντων τῶν ἐτησίων διαγωνισμῶν τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Τεχνῶν καὶ κριθέντων τῶν ἔργων αὐτῶν, ἐβραβεύθησαν ἐκ τῶν τελειοφοίτων εἰς μὲν τὴν ζωγραφικὴν οἱ κκ. Παναγιώτης Πολυγρόνης καὶ Ἐμ. Λαμπάκης, εἰς τὴν γλυπτικὴν δ' κ. Ἀθ. Σμυρναίου, εἰς δὲ τὴν χαλκογραφίαν δ' κ. Νικόλαος Οἰκονομopoulos.

— Ἡ ἐφημερὶς τῆς Βενετίας «Gazzetta di Venezia» τῆς 2/14 Ἰουλίου γράφει, ὅτι εἰς τὸ γεωγραφικὸν συνέδριον, ὅπερ μέλλει νὰ συγκροτηθῇ τὸν προσεχῇ Σεπτέμβριον ἐν Βενετίᾳ, ἀπεσταλόμενα μέχρι τοῦδε διὰ τὸ ἐλληνικὸν τμήμα οἱ γεωγραφικοὶ πίνakes τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος τοῦ Κίπερτ οἱ δαπάνη τοῦ κ. Ζαφειροπούλου ἐκδοθέντες· τούτους ἀπέστειλεν ἡ ἐλληνικὴ κοινότης Βενετίας· ἀπεσταλὴ ὡσαύτως ὁ χάρτης τῆς μεσημβρινῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας τοῦ κ. Μ. Χρυσόχου, τὰ περιγραφικὰ ὑπομνήματα τῶν νήσων Ἀνδρου καὶ Κέας μετὰ τοῦ χάρτου τῶν δύο νήσων τοῦ κ. Ἀντ. Μηλιαράκη, καὶ τρεῖς σπάνιοι πορτολάνοι, οὓς ἀπέστειλεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Κ. Σάθας. Ταῦτα ἀναγγέλλοντας, καὶ πάλιν προτρέποντες τοὺς ἔχοντας πρωτόταπα γεωγραφικά ἔργα περὶ ἐλληνικῶν χωρῶν νὰ πέμψωσι ταῦτα διὰ τοῦ ἐν Βενετίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ γεωγραφικὸν συνέδριον.

— Ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῶν «Βίων τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος» κ. Ἀναστ. Γούδας ἀγγέλλει τὴν συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου τούτου συγγράμματος του. ἔτι δὲ καὶ τὴν εἰς τὸ γαλλικὸν δημοσιεύσιν αὐτῶν, ὅπως οὕτω καταστήσῃ γνωστὸς καὶ ἐν Εὐρώπῃ τοὺς ἐργάτας τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας.

— Ὁ κ. Ν. Γ. Φιλιππίδης ἀγγέλλει τὴν προτεχὴ ἐκδοσιν τοῦ δευτέρου μέρους τῆς ἱστορίας τῆς κατὰ τὸ 1821 ἐπαναστάσεως τῆς Μακεδονίας, ἣν συνέταξε κατὰ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰς διαφόρους μαρτυρίας καὶ ἄλλας ἀξιόπιστους εἰδησεις.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Μ. Δαμαλά ἐξεδόθη φυλλάδιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τίνα πρέπει ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ μετέλθῃ ἡ Ἑλλὰς ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ἐὰν θέλῃ νὰ σώσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπαρξιν».

— Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Ι. Μαυρογορδάτος ἐξέδωκε μετάφρασιν τοῦ ἔγχειριδίου τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τοῦ ἀγγλοῦ Millicent Garret Fawcett.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδούλου Πεταλά συλλογὴ λυρικῶν ποιήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκιαύγειαι».

ΒΙΒΛΙΑ

2404. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5^{ον}. Τόμος 18^{ος}, 19 Ἰουλίου 1881. Ἀριθ. 290 (238). Λεπτὰ 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατρὸς Ἀντωνίου. [Μυθιστορία Ἰω. Ρωφφίνη. Μετάφρ. Ἀυγέλου Βλάχου]. — Κόθνου θερμὰ λουτρά ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. — Ἡ ἐφημερὶς ἐν Παρίσι. — Αἱ φυλακαὶ τῆς Βιέννης. — Μουσικὴ συναυλία ἐν Βιέννῃ. — Προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ζώοις. — Πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος. — Τὸ ψέμα καὶ ἡ ἀλήθεια. (Ποίησις). — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή τοῦ Δυσώρ.

2405. Ἡ Ἀνθρωπότης, τραγικοκομωδία πρωτοτύπου εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Ἀντωνίου Κ. Μάνεση, οἰκονομικοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Ἐν Κερκύρᾳ, τυπογραφεῖον «ὁ Κοραΐς» ἱ. Ναχαμούλη. 1881. 8^{ον}, σελ. 5^η καὶ 71.

2406. Στοιχειώδεις πρακτικαὶ ὁδηγαί περὶ διδασκαλίας μαθημάτων ἐν τοῖς δημοτικαῖς σχολαῖς ὑπὸ Δ. Γ. Πετρίδου, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐκκρίθησιν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1881. 12^{ον}, σελ. 199. Τιμῆται δρ. 1 1/2, τοῖς δ' ἐν ὑπηρεσίᾳ δημοδιδασκάλοις διανεμέται δωρεάν.

2407. Ἀλφαριθμητικὸν μέγα, φιλοπονηθὲν ὑπὸ Γ. Κωνσταντινίδου, πρῶτον καθηγητοῦ τοῦ Διδασκαλείου. Κατ' ἐγγραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκατασκευῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Ἐκδοσις ἐννάτη μετὰ εἰκονογραφίαν. (Βιβλιοθήκη τοῦ πρὸς διδασκιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου, ἀριθ. 13). Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότη Σ. Κ. Βλαστῷ, 14 ὁδὸς Νίκης—ὁδὸς Ἑρμοῦ 63. 1881. 12^{ον}, σελ. 96. Τιμῆται λεπ. 80.